

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/43/2024
Identifikačné číslo spisu:	8713217816
Dátum vydania rozhodnutia:	30.06.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Martina Valentová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:8713217816.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov: 1/ Y., právne zastúpeného JUDr. Jaroslavom Veisom - advokátom, Nitra, Štefánikova 22, IČO: 34 039 554, 2/ X. U., rod. R., narodenej XX. C. XXXX, D. T. XXXXX, 3/ B. U., narodeného XX. W. XXXX, C. O. XXXXX a 4/ M. O., narodeného XX. W. XXXX, C. O. XXXXX, proti žalovanej Horské Vilky, s.r.o. Nový Smokovec 19237, IČO: 45 905 967, právne zastúpenej MINAT Law, s.r.o., Bratislava, Prievozská 6A, IČO: 53 204 786, o určenie neplatnosti výpovede nájmu bytu s prísl., vedenom na Okresnom súde Poprad pod č. k. 20C/217/2013 - 274 (v spojení s opravným uznesením č. k. 20C/217/2013-329), o dovolaní žalobcu 1/ proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 29. novembra 2022 č. k. 22Co/31/2022 - 377, 22Co/32/2022 takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Žalovaný má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 26. mája 2020 č. k. 20C/217/2013 - 274 v spojení s opravným uznesením č. k. 20C/217/2013 - 329 zo dňa 31. januára 2022 žalobu zamietol (výrok I.) a žalovanej voči žalobcom 1/ až 4/ priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%. (výrok II.).

1.1. Súd prvej inštancie v odôvodnení uviedol, že žalobcovi 1/ doručená výpoveď spĺňa predpísané zákonné náležitosti. Súd prvej inštancie konštatoval, že v tomto prípade bol dôvod výpovede z nájmu daný v zmysle § 711 ods. 1 písm. b) zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „Občiansky zákonník“), podľa ktorého je jedinou podmienkou skončenie pracovného pomeru, k čomu preukázateľne došlo. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobe nemožno vyhovieť a to predovšetkým z dôvodu nedodržania zákonnej prekluzívnej lehoty na jej podanie. Poukázal na skutočnosť, že v zmysle citovaného § 711 ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak nájomca návrh o neplatnosť výpovede nepodá buď vôbec, alebo ju nepodá v uvedenej trojmesačnej prekluzívnej lehote, platí, že účinky výpovede z nájmu nastali a teda výpoveď z nájmu bytu sa považuje za platnú, a to aj v

tom prípade, ak by výpoveď platnou nebola. Neplatnosť výpovede tak môže (a musí) nájomca uplatniť na súde do troch mesiacov odo dňa doručenia výpovede. Podstata právnej úpravy uvedenej v ustanovení § 711 ods. 6 Občianskeho zákonníka totiž spočíva v tom, že ak nájomca, ktorému prenajímateľ dal výpoveď z nájmu bytu, chce zániku nájmu zabrániť, nemá inú možnosť, než v zákonom stanovenej trojmesačnej lehote odo dňa doručenia výpovede podať návrh na súd o neplatnosť výpovede, lebo v opačnom prípade právo nájomcu uplatniť tento nárok na súde zaniká. Súd prvej inštancie konštatoval, že napriek tomu, že žalobcovia v podanej žalobe tvrdili, že výpoveď z nájmu bola žalobcovi 1/ ako jedinému podpísanému nájomcovi doručená až dňa 30. septembra 2013, bol toho názoru, že za doručenie výpovede je potrebné považovať deň 30. augusta 2013, kedy žalobca 1/ odmietol prevziať výpoveď pri pokuse o osobné doručenie, čo potvrdila Y. W. V. V takom prípade začala plynúť lehota podľa § 711 ods. 6 Občianskeho zákonníka od 01. septembra 2013. S prihliadnutím na skutočnosť, že lehota na podanie žaloby o neplatnosť výpovede z nájmu začala plynúť od 01. septembra 2013, uplynula v zmysle § 122 ods. 3 Občianskeho zákonníka dňa 02. decembra 2013, nakoľko 01. októbra 2013 (správne 01. decembra 2013 - poznámka) bola nedeľa, teda posledným dňom lehoty bol najbližší nasledujúci pracovný deň. Žaloba o neplatnosť výpovede bola na poštovú prepravu podaná dňa 09. decembra 2013 a súdu doručená dňa 11. decembra 2013, t.j. po uplynutí prekluzívnej lehoty. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd žalobu v celom rozsahu zamietol, nakoľko márnym uplynutím prekluzívnej lehoty došlo k zániku subjektívneho práva vyplývajúceho z občianskoprávneho vzťahu.

1.2. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol v súlade s § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) a to tak, že v konaní úspešnej žalovanej priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorých súd rozhodol samostatným uznesením.

2. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) rozsudkom z 29. novembra 2022 č. k. 22Co/31/2022 - 377, 22Co/32/2022 rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením č. k. 20C/217/2013 - 329 zo dňa 31. januára 2022 potvrdil (výrok I.), žalovanej priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi 1/ v rozsahu 100% (výrok II.) a vo vzťahu medzi žalobcami 2/ až 4/ a žalovanou náhradu trov odvolacieho konania stranám sporu nepriznal (výrok III.).

2.1. Odvolací súd skúmal vecnú správnosť rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým zamietol žalobu o určenie neplatnosti výpovede z nájmu bytu zo dňa 08. augusta 2013, nachádzajúceho sa v I. vilke „A“, súp. č. XXXXX, postavenej na parcele parc. č. XXX/XX, zapísaného na LV č. XXX pre obec A. D. a k. ú. O. O.. Konštatoval, že súd prvej inštancie vychádzal zo záveru, že vykonaným dokazovaním mal preukázané nedodržanie zákonnej prekluzívnej lehoty na podanie žaloby o neplatnosť výpovede podľa § 711 ods. 6 Občianskeho zákonníka. Lehota na podanie žaloby o neplatnosť výpovede z nájmu začala plynúť od 01. septembra 2013 a uplynula v zmysle § 122 ods. 3 Občianskeho zákonníka dňa 02. decembra 2013. Žaloba o neplatnosť výpovede bola na poštovú prepravu podaná dňa 09. decembra 2013 a súdu doručená dňa 11. decembra 2013 - po uplynutí prekluzívnej lehoty. Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedol v rámci odvolacieho konania odvolateľ, skonštatoval, že súd prvej inštancie vo veci samej v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci a vykonal dokazovanie, pričom následne dospel k správny skutkový a právny záverom. V tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré nepovažoval za potrebné opakovať (§ 387 ods. 2 CSP), keďže odvolateľ vo svojom odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie nevyporiadal a ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť zistený skutkový stav a prijaté právne závery.

2.2. Odvolací súd ďalej konštatoval, že žalobca 1/ uviedol bez bližšieho zdôvodnenia ako dôvod odvolania § 365 ods.1 písm. b) CSP, pričom nijako nešpecifikoval, k akému nesprávnemu procesnému postupu došlo zo strany súdu prvej inštancie. K namietanému porušeniu práva na spravodlivý proces odvolací súd uviedol, že dôvodnosť tejto námietky nebola zo spisu zistená. Porušenie akéhokoľvek čiastkového práva strany sporu postupom súdu predstavuje pochybenie zo strany súdu. O porušenie práva na spravodlivý proces zo strany súdu však ide len vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci realizáciu práv strany sporu dosiahne takú intenzitu, ktorá jednoznačne odôvodní záver, že celé konanie sa javí ako nespravodlivé. Konkrétne konanie súdu preto musí byť hodnotené v kontexte celého konania. S prihliadnutím na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že v odvolaní vznesené všeobecne formulované porušenie práva na spravodlivý proces nebolo posúdené ako dôvodné.

2.3. Námetka, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci odvolací súd zo spisu nezistil, pričom žalobca 1/ na žiadnu konkrétnu vadu ani nepoukazoval. Odvolací súd doplnil, že tento odvolací dôvod dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, čo nebolo zo spisu zistené.

2.4. Námetka, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods.1 písm. d) CSP) odvolací súd zo spisu nezistil, pričom žalobca 1/ na žiadnu konkrétnu vadu ani nepoukazoval. Tento odvolací dôvod dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, čo nebolo zo spisu zistené.

2.5. Odvolací súd v súvislosti s odvolaním žalobcu 1/ voči opravnému uzneseniu č. k. 20C/217/2013 - 329 zo dňa 31. januára 2022 (ďalej len „opravné uznesenie“), odvolací súd uviedol, že skutočnosti uvádzané v tomto odvolaní žalobcu 1/ nemajú vôbec žiadny súvis s opravou dátumu vyhlásenia rozsudku. Odvolací súd konštatoval, že žalobca 1/ vonkoncom nenamietal nesprávnosť vykonania opravy dátumu v opravnom uznesení, ale jeho tvrdenia smerovali k nerelevantným skutočnostiam pre posúdenie vecnej správnosti opravného uznesenia.

2.6. Odvolací súd mal za to, že súd prvej inštancie rozhodol správnym spôsobom aj o náhrade trov konania vo vzťahu medzi žalobcami 1/ až 4/ a žalovanou, odvolací súd poukazujúc na vyššie uvedené dôvody napadnutý rozsudok v spojení s napadnutým opravným uznesením potvrdil ako vecne správny postupom podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

2.7. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol a podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanej vzhľadom na jej plný úspech v odvolacom konaní priznal voči žalobcovi 1/ ako odvolateľovi nárok na ich náhradu v plnom rozsahu. Náhradu trov odvolacieho konania vo vzťahu medzi žalovanou a žalobcami v 2/ až 4/ odvolací súd nepriznal, keďže títo žalobcovia odvolanie nepodali.

3. Žalobca 1/ (ďalej aj ako „dovolateľ“) podal voči rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzoval z § 420 písm. a), f) a § 421 písm. a), b), c) CSP.

3.1. Dovolateľ identifikoval nesprávne právne posúdenie v posúdení žaloby o určenie neplatnosti výpovede z nájmu bytu a to z dôvodu, že išlo o služobný byt a dovolateľ prestal vykonávať prácu, na ktorú bol nájom služobného bytu viazaný. Dovolateľ uviedol, že predmetnú výpoveď prevzal 30. septembra 2013 a podľa jeho mienky účinnosť výpovede uplynula k 01. januáru 2014, teda nie tak, ako tvrdila spoločnosť Gemeris s.r.o., zastúpená pánom V.. Súd podľa dovolateľa nepreskúmal pokus o doručovanie manželky pána V. a preto ho považuje za neplatný právny úkon ex tunc. Má za to, že žaloba o neplatnosť výpovede bola žalobcami podaná včas (na poštovú prepravu bola podaná dňa 09. decembra 2013 a súdu bola doručená dňa 11. decembra 2013), na základe čoho podľa názoru dovolateľa súdy nižšej inštancie dospeli k nesprávnemu právnemu posúdeniu, pokiaľ ide o uplynutie prekluzívnej lehoty.

3.2. Podľa dovolateľa súdy nižšej inštancie neakceptovali ustanovenie § 470 ods. 2 CSP - žaloba o určenie neplatnosti výpovede nájmu bytu bola podaná za účinnosti zákona č. 99/1963 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“). Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti CSP, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon (CSP) použije na konanie začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať jeho ustanovenia o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácie konania, ak by boli v neprospech strany. Dovolateľ v tejto súvislosti uviedol, že na pojednávaní pred súdom prvej inštancie vypovedal, že v žiadnom prípade neodmietol prevziať výpoveď, ale pani V. povedala, aby akúkoľvek listinu poslala poštou. Odvolací súd a ani súd prvej inštancie nezohľadnili skutočnosť, že pani V. nie je poštová doručovateľka, nemá postavenie náhradného doručovateľa a dokonca nevypovedala pred súdom. Dovolateľ má za to, že súd prvej inštancie, ako aj odvolací súd, si jednostranne osvojili tvrdenie o odmietnutí prevzatia výpovede a nepostupovali tak v súlade s právom.

3.3. Dovolateľ tiež tvrdí, že pri podaní výpovede z nájmu bytu spoločnosť Gemeris s.r.o. nebola aktívne legitimovaná, keďže od 1. februára 2013 bola medzi Gemeris s.r.o. a Suxcess, s.r.o. podpísaná zmluva o nájme, ktorej predmetom je aj daný byt. Na základe tejto zmluvy má dovolateľ za to, že výpoveď doručená spoločnosťou Gemeris s.r.o. je aj z tohto dôvodu absolútne neplatná ex tunc.

3.4. Dovolateľ opakovane v dovolaní namietal skutočnosť, že súd prvej inštancie vôbec nevypočul pani

V.. Rovnako poukázal aj na to, že súd prvej inštancie nevypočul ani M. O. (ukrajinský štátny občan, prvorodený syn žalobkyne 2/). Dovolateľ má v tomto smere za to, že daným účastníkom bola odňatá možnosť konať pred súdom prvej inštancie a tiež, že odvolací súd nepostupoval v súlade s uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky z 23. júla 2003, sp. zn. IV. ÚS 130/2003, na ktoré v dovolaní odkázal. Dovolateľ poukázal na vyjadrenie zo dňa 7. decembra 2020, v ktorom žalobca upozornil odvolací súd na dve skutočnosti a to, že pred pojednávacou miestnosťou došlo k slovnej výmene medzi W.. W. V. (konateľ a advokáta v zast. HMG Legal s.r.o.) a advokátom dovolateľa JUDr. Jaroslavom Veisom, ktorú inicioval W.. V. V súvislosti s uvedeným sa v dovolaní uvádza medializovaná informácia o obvinení a väzbe W.. V.. Prostredníctvom dovolania JUDr. Jaroslav Veis žiadal, aby sa zákonný sudca JUDr. Peter Koman vyjadril v zmysle § 49 a § 50 CSP vyjadril k vylúčeniu sudcov a iných osôb. Dovolateľ aj v dovolaní uvádza, že je nepochybné, že platil dohodnuté nájomné najskôr spoločnosti Gemeris s.r.o. a potom aj spoločnosti SPV 76 s.r.o. a tiež, že nemá vedomosť, že by mu obe spoločnosti tento nájom vrátili späť na účet. Daný dohodnutý nájom si v zmysle nájomnej zmluvy ponechali a podľa dovolateľa tak musí súd vyriešiť - či nevznikol nový nájomný vzťah medzi žalobcami 1/ až 4/ a žalovanou.

3.5. Dovolateľ má za to, že dôvod výpovede nebol daný a preto je výpoveď neplatná. V prípade, ak by sa nedomáhali žalobcovia 1/ až 4/ určenia neplatnosti výpovede, tento jej nedostatok by sa v dôsledku preklúzie práva na určenie neplatnosti výpovede konvalidoval a nájom bytu by tak zanikol. Z tohto dôvodu má dovolateľ záujem na tom, aby súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní rozhodol, že výpoveď z nájmu bytu je neplatná.

3.6. Dovolateľ v dovolaní s odkazom na § 49 CSP žiada dovolací súd, aby zabezpečil vo veci písomné vyjadrenie sudcov senátu odvolacieho súdu - Krajského súdu v Prešove (JUDr. Viery Kandrikovej, JUDr. Michaela Boroňa a JUDr. Daniely Babinovej), či možno mať odôvodnené pochybnosti o ich nezaujatosti. Rovnako tak poukázal na to, či v prípade sudcu súdu prvej inštancie JUDr. Petra Komana možno mať odôvodnenú pochybnosť o jeho nezaujatosti vo vzťahu k W. V..

3.7. V zmysle § 444 CSP podal dovolateľ v dovolaní návrh na odloženie vykonateľnosti rozsudku odvolacieho súdu, rozsudku súdu prvej inštancie v spojitosti s opravným uznesením. Dovolateľ v dovolaní žiadal o oslobodenie súdneho poplatku (deklaroval následné doručenie samostatnej žiadosti v tejto veci) a to vzhľadom na skutočnosť, že je nemajetným invalidným dôchodcom s ťažkým zdravotným postihnutím.

3.8. V závere dovolania dovolateľ navrhol dovolaciemu súdu, aby zrušil rozsudok odvolacieho súdu v celom rozsahu a to v spojitosti s rozsudkom súdu prvej inštancie v spojitosti s opravným uznesením v celom rozsahu a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Žalovaná sa k dovolaniu žalobcu 1/ nevyjadrila.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej ako „dovolací súd“ alebo „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP), dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť. Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 veta prvá CSP) uvádza nasledovné:

6. Najvyšší súd opakovane vyjadril záver, v zmysle ktorého právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a rozhodovaní súdu nižšieho stupňa, sa v civilnom sporovom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých môže súd konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania, vrátane dovolacieho konania (1Cdo/6/2014, 3Cdo/357/2015, 4Cdo/1176/2015, 5Cdo/255/2014 8Cdo/400/2015). Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť dovolacie konanie, patrí do výlučnej právomoci dovolacieho súdu.

7. O všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch platí, že narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená (meritorným rozhodnutím predstavujúcim res iudicata),

musí byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti. Právnu úpravu dovolania a dovolacieho konania, ktorá stanovuje podmienky, za ktorých môže byť výnimočne prelomená záväznosť už právoplatného rozhodnutia, nemožno interpretovať rozširujúco; namiesto je tu skôr reštriktívny výklad (3Cdo/319/2013, 1Cdo/348/2013, 3Cdo/357/2016, 3ECdo/154/2013, 3Cdo/208/2014).

8. Ak by najvyšší súd bez ohľadu na prípadnú neprípustnosť dovolania pristúpil k posúdeniu vecnej správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu a na tom základe ho prípadne zrušil, porušil by základné právo na súdnu ochranu toho, kto stojí na opačnej procesnej strane [porovnaj rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) sp. zn. II. ÚS 172/03].

9. Naznačenej mimoriadnej povahe dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 CSP je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, (len) ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 CSP.

10. V neposlednom rade dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolaateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom. Rovnako je dovolací súd viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd (§ 442 CSP).

11. V posudzovanom spore dovolaateľ v dovolaní uviedol, že dovolanie opiera o dovolacie dôvody podľa § 420 písm. b) a f) CSP a § 421 ods. 1 písm. a) až c) CSP, ktorými je dovolací súd viazaný (§ 440 CSP).

Dovolanie podľa § 420 písm. b), f), e) CSP

12. Podľa § 420 písm. b), f), e) CSP je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd. Dovolanie prípustné podľa § 420 CSP možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolaateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

13. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle ustanovenia § 420 CSP nie je významný subjektívny názor dovolaateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil chýb vymenovaných v tomto ustanovení, ale rozhodujúcim je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (viď sp. zn. 3Cdo/41/2017, 3Cdo/214/2017, 8Cdo/5/2017, 8Cdo/73/2017).

14. Dovolací dôvod podľa § 420 písm. b) CSP dovolaateľ bližšie nevymedzil a ani neuviedol, v čom konkrétne spočíva vada zmätočnosti konania podľa § 420 písm. b) CSP (§ 431 ods. 2 CSP). Obsahom dovolacej argumentácie v tomto smere bolo zrejme namietanie z dovolania o nedostatku aktívnej legitimácie spoločnosti Gemeris s.r.o. pri podaní výpovede z nájmu, ktorá námietka dovolací dôvod podľa § 420 písm. b) CSP nenapĺňa. Dôvod zmätočnej vady uvedený v § 420 písm. b) CSP je daný vtedy, ak sa konanie viedlo s osobou, ktorá nemala spôsobilosť na práva a povinnosti, čo teoreticky prichádza do úvahy v prípadoch fyzickej osoby ešte nenarodenej, už zomrelej, s neexistujúcou právnickou osobou, príp. osobou už zriadenou, resp. založenou, ktorá však nemá spôsobilosť na práva a povinnosti, s výnimkou takej strany, ktorej procesnú subjektivitu priznáva zákon, ktoré skutočnosti dovolaateľ netvrdil a z obsahu spisu ani nevyplyvajú. Od procesnej subjektivity treba odlišovať tzv. vecnú legitimáciu strany - aktívnu či pasívnu, ktorá znamená hmotnoprávny vzťah strany sporu k prejednávanej veci. Vecná legitimácia a jej nedostatok je ale z hľadiska prípustnosti dovolania podľa § 420 CSP právne bezvýznamná. Dovolací súd pritom poznamenáva, že nespokojnosť dovolaateľa s rozhodnutím odvolacieho súdu (aj súdu prvej inštancie) a polemizovanie s jeho skutkovými a právnymi

závermi nepredstavujú kvalifikované vymedzenie uplatneného dovolacieho dôvodu zákonom stanoveným spôsobom, pretože dovolateľ neuviedol, v čom spočíva vada zmätočnosti konania podľa § 420 písm. b) CSP (§ 431 ods. 2 CSP). Na základe uvedeného preto dovolací súd dovolanie žalovanej v tejto časti odmietol podľa § 447 písm. c) CSP ako procesne neprípustné.

15. Pri ďalšom žalobcom 1/ uplatnenom dovolacom dôvode podľa § 420 písm. f) CSP dovolací súd konštatuje, že hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu konania v zmysle § 420 písm. f) CSP, sú a) zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b) nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia, a to v takej intenzite, že došlo až k porušeniu práva na spravodlivý proces.

16. Ustanovenie § 420 písm. f) CSP zakladá prípustnosť a zároveň dôvodnosť dovolania v tých prípadoch, v ktorých miera porušenia procesných práv strany nadobudla intenzitu porušenia jej práva na spravodlivý proces.

16.1. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom; integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie.

16.2. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zákonnému, ale aj ústavnému procesnoprávnemu rámcu, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavne zaručených procesných práv spojených s uplatnením súdnej ochrany práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie vecí za prítomnosti strany sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a na rozhodnutie o riadne uplatnenom nároku spojené so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

16.3. Z práva na spravodlivý súdny proces pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predpokladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej voľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (viď napríklad rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky, /ďalej aj „ústavný súd“/ sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

17. Dovolateľ namietal nesprávny procesný postup súdov nižšej inštancie spočívajúci v neakceptovaní ustanovenia § 470 ods. 2 CSP. Podľa dovolateľa v konaní, ktoré začalo za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, po nadobudnutí účinnosti nového civilného kódexu - Civilného sporového poriadku súd nezákonne uplatnil jeho ustanovenia o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácie konania, pričom v danej súvislosti dovolateľ zdôraznil, že pred súdom prvej inštancie vypovedal, že neodmietol prevziať akúsi výpoveď, o ktorú sa opiera žalovaný, ale žiadal o jej doručenie poštou, pričom pani V., ktorá mu zásielku doručovala nie je poštová doručovateľka, a nemá ani postavenie náhradného doručovateľa a vôbec na súde nevypovedala. Právnym zástupcom spoločnosti Gemeris s.r.o. bol W., teoreticky len ktorý by mohol doručovať akúsi výpoveď z nájmu bytu.

18. V odvolaní žalobca 1/ namietal, že (i) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (ii) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, (iii) súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, (iv) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, (v) zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a (vi) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí, poukazujúc pritom na to, že je nesporné, že pri vykonaní dražby, ktorou nadobudol nehnuteľnosti žalovaný, došlo k podvodom, ktoré boli konkrétne formulované v iných

podaniach, a tým neboli naplnené zákonné predpoklady na dražbu. V odvolaní odvolateľa (vrátane dovolateľa) žiadali poskytnúť lehotu 15 dní, konkrétne do 25. augusta 2020 na doplnenie dôvodov odvolania.

19. Najskôr dovolací súd konštatuje, že (i keď dovolateľ v postavení odvolateľa podané odvolanie nedoplnil) podľa § 379 CSP odvolací súd je rozsahom odvolania viazaný okrem prípadov, ak a) od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol dotknutý, b) ide o nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 a odvolanie podal len niektorý zo subjektov, c) určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami sporu vyplýva z osobitného predpisu, čo ale nie je daný prípad. Podľa § 380 ods. 1 CSP je odvolací súd viazaný aj odvolacími dôvodmi.

20. V spornom konaní je odvolací súd viazaný žalobným petitom okrem zákonnej výnimky, ktorá vyplýva z § 216 ods. 2 CSP. Táto zásada sa premieta aj do odvolacieho konania, keď aj odvolací súd je viazaný rozsahom, v akom odvolateľ napadne rozhodnutie súdu prvej inštancie. Rozsah prieskumnej činnosti odvolacieho súdu nesmie byť užší, než aký je rozsah účinkov odvolania, ktoré nevyhnutne nadväzujú na podobu viazanosti súdu žalobou. Rozsah prieskumnej činnosti odvolacieho súdu musí súčasne zodpovedať uplatnenému systému opravného prostriedku (v sporovom konaní je to systém neúplnej apelácie) a musí sledovať úplné naplnenie hmotnoprávneho práva, pokiaľ predurčuje spôsoby vysporiadania právnych vzťahov. V odvolacom konaní sa tak dispozičná zásada prejavuje tým, že odvolací súd

je viazaný rozsahom odvolania, t. j. že odvolanie prejedná len v medziach, v akých ho odvolateľ napáda, t. j. proti ktorým konkrétnym výrokom odvolanie smeruje. Uvedené je relevantné

aj z dôvodu, že len vo vzťahu k výrokom, ktoré sú napadnuté odvolaním, nastane suspenzívny účinok. Odvolateľ v podanom odvolaní vymedzuje, z akých dôvodov žiada o preskúmanie napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd je viazaný dôvodmi odvolania, t. j. na iné pochybenia súdu prvej inštancie, ktoré by mohli byť v súlade s § 365 CSP dôvodom na podanie odvolania, odvolací súd pri svojom rozhodnutí o odvolaní prihliadať nemôže, aj keby takéto porušenia zistil. Odvolací súd preto pri rozhodovaní o podanom odvolaní môže prihliadať len na také dôvody, ktoré boli uplatnené v lehote pre podanie odvolania a zároveň vyšli v odvolacom konaní najavo. Jedinú výnimku predstavuje oprávnenie odvolacieho súdu preskúmať vady konania, ktoré sa týkajú procesných podmienok a to z úradnej moci. (pozri Števček M., Ficová S., Baricová J., Mesiarkinová S., Bajánková J., Tomašovič M. a kol., Civilný sporový poriadok).

21. K procesným podmienkam v odvolacom konaní patrí aj to - v rámci zavedenej zásady koncentrácie konania - že odvolateľ je povinný v podanom odvolaní a v určitom obmedzenom čase - odvolacej lehote, uviesť údaje o tom, z akého dôvodu uvedeného v § 365 ods. 1 CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie napáda. Dôvody, na základe ktorých sa rozhodnutie odvolaním napáda môže odvolateľ meniť, modifikovať a dopĺňať, toto právo však môže využiť len do uplynutia lehoty na odvolanie. Uplynutím lehoty na odvolanie možnosť odvolateľa dopĺňať dôvody odvolania zaniká. Odvolací súd je dôvodmi odvolania viazaný, čím sa obmedzuje preskúmacia právomoc odvolacieho súdu maximálne na dôvody vymedzené v odvolaní. Odvolací súd je viazaný dôvodmi uvedenými v odvolaní, ktoré boli uvedené v odvolacej lehote (§ 360 a § 362 CSP) a ktorých existencia sa v konaní súčasne aj preukázala. (primerane pozri uznesenie najvyššieho súdu sp. zn. 5Cdo 279/2010).

22. Dovolací súd v súvislosti s dovolaním žalobcu 1/ zdôrazňuje, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok je vo vzťahu k odvolaniu ako riadnemu opravnému prostriedku subsidiárny nielen z procesného hľadiska - teda že dovolanie možno podať len proti rozhodnutiu vydanému v odvolacom konaní (čo znamená, že odvolacie konanie predchádza dovolaciemu konaniu), ale aj z hmotnoprávneho hľadiska, ktoré zohľadňuje skutočnosť, že dovolateľ môže v mimoriadnom opravnom prostriedku (úspešne) argumentovať len takými dôvodmi, ktoré namietol už v rámci riadneho opravného prostriedku a ktoré boli meritórne posudzované odvolacím súdom. V prípade, že takéto námietky v odvolacom konaní neuplatnil, hoci tak urobiť mohol a mal, tieto námietky ex post nemôžu byť spôsobilé založiť prípustnosť dovolania.

23. Všeobecne princíp subsidiarity vychádza z toho, že najlepšie postaveným k plneniu úloh sú najnižšie články hierarchie súdov; vyššie články systému zasahujú len vtedy, kedy už prípad nemôže byť riešený na úrovni článku nižšieho. Ide o všeobecný princíp organizácie celej spoločnosti a súdnictva osobitne.

24. Z princípu racionálneho, efektívneho a inštančného súdneho konania o dovolaní vyplýva, že dovolateľ musí uplatniť celú argumentáciu, ktorú považuje za významnú, rovnako ako všetky dovolacie návrhy už v odvolacom konaní. Úlohou dovolacieho súdu je potom posúdiť, či tieto argumenty a návrhy odvolací súd riadne preskúmal a či k nim zaujal správny právny záver. Povedané inými slovami, nedávalo by žiaden rozumný zmysel, aby podstatné argumenty a návrhy, ktoré mohol (a mal) dovolateľ uplatniť už v predchádzajúcom odvolacom konaní, predkladal až dovolaciemu súdu. Takto by totiž nastala celkom absurdná situácia, kedy by najvyšší súd preskúmaval rozsudok odvolacieho súdu (teda jeho „zákonnú správnosť a spravodlivosť“), hoci by však tento odvolací súd nemal žiaden dôvod, pre ktorý by sa mohol (a mal) zaoberať určitou argumentáciou, ktorá mu nebola známa (zrejme), pretože ju dovolateľ nepoužil a „vyčkal“ by s ňou až na konanie pred dovolacím súdom. Inak povedané, dovolanie nemôže predstavovať nástroj na obchádzanie (hoci aj neúmyselné) povinnosti vyčerpania riadnych procesných prostriedkov na ochranu subjektívnych práv dovolateľa, a to nielen formálne, ale aj materiálne, dispozične, teda obsahovo vecne (argumentačne); hodnotové obmedzenie prípustnosti opravného prostriedku nepredstavuje odmietnutie spravodlivosti.

25. Porovnávajúc odvoláciu a dovoláciu argumentáciu žalobcu 1/ musí dovolací súd konštatovať, že dovolateľom namietaný nesprávny procesný postup prvoinštančného súdu (pozri bod 3., a osobitne 3.2. a 3.4.) žalobca predostrel až v dovolaní, keďže jeho namietania z odvolania (pozri bod 14., ako i samotné odvolanie, žalobcom 1/ napokon nedoplnené, ktoré i prípadne doplnenie by bolo uplynutím odvolacej lehoty - vzhľadom na uvedené v bode 17, neúčinné) z kvantitatívneho a kvalitatívneho hľadiska nezodpovedajú tým z dovolania (dovolateľ odvolacie dôvody uviedol „len“ všeobecne a stroho citovaním odvolacích dôvodov z ustanovenia § 365 ods. 1 CSP bez bližšej konkretizácie a objasnenia nedostatkov, ktorých sa mal súd prvej inštancie dopustiť, či už z hľadiska nedostatkov procesného charakteru alebo nesprávneho právneho posúdenia), čím znemožnil odvolaciemu súdu sa k nim relevantne postaviť. Aj v danom prípade platí, že dovolateľ môže urobiť spôsobilým predmetom dovolacieho konania len také námietky, ktoré už uplatnil v základnom konaní, pokiaľ tak s ohľadom na konkrétne okolnosti prípadu urobiť mohol, a tak poskytnúť príležitosť odvolaciemu súdu sa k nim vyjadriť.

26. V tomto prípade ide totiž o kontradiktórne sporové konanie, v ktorom platí zásada, že práva patria bdelým (*vigilantibus iura scripta sunt*). Ak potom žalobca 1/ dovolacie námietky, zakladajúce prípustnosť a dôvodnosť dovolania, neuplatnil v odvolacom konaní, nemôže ich dovolací súd posudzovať pre nedostatok svojej právomoci (§ 419 CSP a contrario).

27. V podstate obdobne postupuje vo svojej činnosti aj Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“), z ktorého judikatúry vyplýva, že ak sťažovateľ v rámci ochrany svojich základných práv a slobôd uplatní v konaní pred ústavným súdom argumentáciu, ktorú mohol predniesť, ale nepredniesol v konaní pred všeobecnými súdmi, ústavný súd na jej posúdenie nemá právomoc a sťažnosť sťažovateľa odmietne (II. ÚS 70/2017).

28. Z obsahu dovolania vyplýva aj (i) požiadavka dovolateľa: „aby sa JUDr. Peter Koman, okresný sudca, ktorý viedol túto vec, vyjadril, či možno mať odôvodnenú pochybnosť o jeho nezaujatosti vo vzťahu k Mgr. W. V. a právnym zástupcom HMG Legal s.r.o. so sídlom Bratislava, mestská časť Staré mesto, Červeňova 14, IČO: 35 885 459, právnym zástupcom SPV76, s.r.o. so sídlom Bratislava mestská časť Staré mesto, Červeňova 14, IČO: 45 905 967, zast. Vojčík & Partners BA s.r. o. so sídlom Hlavné námestie 5, 811 01 Bratislava, IČO: 53 204 786“ a (ii) dopyt dovolateľa na senát Krajského súdu v Prešove: „aby sa konkrétne predsedníčku senátu JUDr. Viera Kandriková, JUDr. Michal Boroň, a JUDr. Daniela Babinová vyjadrili, či možno mať odôvodnené pochybnosti o ich nezaujatosti“. Dovolateľ súčasne žiadal, aby najvyšší súd v prejednávanej veci zabezpečil do spisu písomné vyjadrenie vyššie uvedených sudcov.

29. Vychádzajúc z konštatovaného v predchádzajúcom bode možno uzavrieť, že ak žalobca 1/ mal v úmysle uplatniť dovolací dôvod podľa § 420 písm. e) CSP tento kvalifikovaným spôsobom nevymedzil, neodôvodnil, t. j. neuviedol, v čom konkrétnom spočívala táto vada. Dovolanie žalobcu 1/ by tak podľa cit. zákonného ustanovenia (§ 420 písm. e) CSP) tiež nebolo prípustné (§ 431 ods. 2 v spojení s § 428 a § 447 písm. c) resp. d) CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 písm. a) až c) CSP

30. Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP). Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

30.1. K posúdeniu dôvodnosti dovolania (či dovolateľom napadnuté rozhodnutie skutočne spočíva na nesprávnom právnom posúdení) môže dovolací súd pristúpiť len po prijatí záveru o prípustnosti dovolania. Právna úprava dovolacieho konania obsiahnutá v CSP dôsledne odlišuje prípustnosť a dôvodnosť dovolania.

30.2. V neposlednom rade dovolací súd je dovolacími dôvodmi viazaný (§ 440 CSP). V dôsledku spomenutej viazanosti dovolací súd neprejednáva dovolanie nad rozsah, ktorý dovolateľ vymedzil v dovolaní uplatneným dovolacím dôvodom. Rovnako je dovolací súd viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil odvolací súd (§ 442 CSP).

31. Aby určitá otázka mohla byť relevantná z hľadiska § 421 ods. 1 CSP, musí mať zreteľné charakteristické znaky. Predovšetkým musí ísť o otázku právnú (teda v žiadnom prípade nejde o skutkovú otázku). Zo zákonodarcom zvolenej formulácie tohto ustanovenia vyplýva, že otázkou riešenou odvolacím súdom sa tu rozumie tak otázka hmotnoprávna (ktorá sa odvíja od interpretácie napríklad Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, Zákonníka práce, Zákona o rodine), ako aj procesnoprávna (ktorej riešenie záviselo na aplikácii a interpretácii procesných ustanovení). Otázka relevantná v zmysle § 421 ods. 1 CSP musí byť procesnou stranou nastolená v dovolaní (a to jasným, určitým a zrozumiteľným spôsobom). V prípade absencie vymedzenia právnej otázky preto nemôže najvyšší súd pristúpiť ani k posudzovaniu všetkých procesnoprávných a hmotnoprávných otázok, ktoré pred ním riešili prvoinštančný a odvolací súd.

32. V súvislosti s dovolaním podľa § 421 ods. 1 CSP žalobca neuviedol žiadnu právnú otázku a v súvislosti s rozhodovaním súdov len všeobecne kritizoval neadekvátne používanie platného CSP namiesto neplatného OSP, keďže konanie začalo za jeho účinnosti; nedostatok aktívnej legitimácie spoločnosti Gemeris s.r.o. pri podaní výpovede z nájmu bytu; nesprávne právne posúdenie samotnej žaloby o určenie neplatnosti výpovede z nájmu bytu so zdôraznením, že žaloba bola podaná v zákonnej lehote; implicitne zrejme išlo o nedostatky uvedené v bode 3. (osobitne pozri body 3.1., 3.3. a 3.5.).

32.1. Ani pri vynaložení zvýšeného úsilia (§ 124 ods. 1 CSP) dovolací súd nevedel z takto podaného dovolania zistiť právnú otázku, ktorú dovolateľ namietal, a od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu. Dovolací súd preto dospel k záveru, že dané odôvodnenie dovolania podaného z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci významovo nezodpovedá požiadavkám pre vymedzenie tohto dovolacieho dôvodu v zmysle § 432 ods. 2 CSP.

32.2. Dovolateľ ani nešpecifikoval konkrétnymi judikátmi, stanoviskami či rozhodnutiami ustálenú rozhodovaciu prax najvyššieho súdu (porov. R 71/2018), od ktorej sa mal podľa jeho názoru odvolací súd pri svojom rozhodovaní odkloniť.

32.3. Sama polemika dovolateľa s právnymi závermi odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo len kritika toho, ako odvolací súd pristupoval k riešeniu niektorého problému, významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v ustanovení § 421 ods. 1 CSP. Pokiaľ dovolateľ v dovolaní nevymedzí právnú otázku, dovolací súd nemôže svoje rozhodnutie založiť na domnienkach (predpokladoch) o tom, ktorú otázku mal dovolateľ na mysli; v opačnom prípade by jeho rozhodnutie mohlo minúť zákonom určený cieľ. V prípade absencie vymedzenia právnej otázky nemôže najvyšší súd pristúpiť k posudzovaniu všetkých procesnoprávných a hmotnoprávných otázok, ktoré pred ním riešili prvoinštančný a odvolací súd; v opačnom prípade by uskutočnil procesne neprípustný

bezbrehý dovolací prieskum priečiaci sa nielen (všeobecne) novej koncepcii právnej úpravy dovolania a dovolacieho konania zvolenej v CSP.

33. Napokon i tu platí, že dovolateľ môže v mimoriadnom opravnom prostriedku (úspešne) argumentovať len takými dôvodmi, ktoré namietol už v rámci riadneho opravného prostriedku a ktoré boli meritórne posudzované odvolacím súdom. V prípade, že takéto námietky v odvolacom konaní neuplatnil (pozri uvedené v bode 14. až 23.), čo je príznačné i pre daný dovolací dôvod (§ 421 CSP), hoci tak urobiť mohol a mal, tieto námietky ex post nemôžu byť spôsobilé založiť prípustnosť dovolania.

34. Žalobca 1/ v danom prípade procesné povinnosti definované v predchádzajúcom bode nesplnil. Z uvedených dôvodov nemohol najvyšší súd uskutočniť meritórny dovolací prieskum a prijať závery k právnemu posúdeniu veci odvolacím súdom.

35. Najvyšší súd nezistil splnenie podmienok pre odklad vykonateľnosti (dovoláním) napadnutého rozhodnutia v zmysle ustanovenia § 444 ods. 1 CSP a v súlade s ustálenou praxou dovolacieho súdu o tom nevydal samostatné rozhodnutie (pozri napr. rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 4Cdo/144/2019, 7Cdo/129/2020 alebo 2Cdo/91/2021).

36. Dovolací súd odmietne dovolanie, ak a/ bolo podané oneskorene, b/ bolo podané neoprávnenou osobou, c) smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné, d/ nemá náležitosti podľa § 428, e) neboli splnené podmienky podľa § 429 alebo f) nie je odôvodnené prípustnými dovolacími dôvodmi alebo ak dovolacie dôvody nie sú vymedzené spôsobom uvedeným v § 431 až 435 CSP.

37. Najvyšší súd vzhľadom na vyššie uvedené odmietol dovolanie žalobcu 1/ podané na základe dovolacích dôvodov podľa § 420 písm. b), f) a e) podľa § 447 písm. c) CSP a dovolanie podané podľa § 421 CSP zase podľa § 447 písm. f) CSP.

38. Najvyšší súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania o dovolaní neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

39. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.